

жеше да го садере; и баща ѝ ако абие не си склоня за отшествіе-то ѝ, она помисли че това е едно особно намѣреніе на Божія-та промышль, коя-то още не е опредѣлила время-то. Послѣ малко она отиде въ лѣсъ-атъ, гдѣ-то два часа въ молитва ся упражни предадена совсѣмъ въ радость -та, коя-то горящо-то нейно мѣтаніе ѝ вдуховаше, и не имѣюща въке никое сомнѣніе че ще сполучи предпріятіе-то си.

Тыя подробности може да ся видятъ на нѣкои други лица като дѣтински и бездѣлнични но кога-то видиме че намѣренія-та на тая малка дѣвойка ся исполниха повече отъ какво-то она ся надѣваше, ако и толкози припятствія кои-то она требаше да надвие, ще повѣрваме че никоя чловѣческа побудителна причина не можеше да ѝ побуди това намѣреніе, и че требаше, за да исполни чловѣкъ едно таково дѣло, една вѣра коя-то горы-те помѣстява. На все що ѝ ся случаваше, Прасковія всегда Божій-атъ перстъ гледаше: “и за това думаше, “азъ по нѣкой путь въ искушеніе паднахъ, но ни-“ кога не ся измавихъ на моя-та камъ-то него “ вѣра. „ Едно обстоятелство кое-то послѣ нѣколко дни ся случи воодушеви още нейно-то